

קונטראס

מה אכפת לך

יחזק ויאמץ את כל בר ישראל, שלא יתבלבל
משום בריה שבעולם, ולא ישים לב אל כל מה
שאומרים ומדברים עליו.

*

בני ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנו והצפן
בוצינא קדישא עלהה, אדוננו, מורהנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן علينا.

وعל-פי דברי תלמידו, מורהנו
קדוש, אור נפלא, אשר כל רוז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן علينا,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חכמיינו הקדושים מגمرا ומדרשים זהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עה"ק ירושלים טובב"א

מוֹהָרָא"ש נ"י אמר, מי שזוכה לדבק
עצמו פמید רק בו יתברך, ולא מסתכל
על שום בריה, אzo חי חיים ערבים
ונעיםימים, כי לא אכפת לו כבר מושום
דבר, רק מבנים עצמו פמید בתרך אמתת
מציאותו יתברך, וمراجיש איך שאורו
יתברך מסבכו.

(אמרי מוֹהָרָא"ש, חלק ב', סימן תקפג)

קונטראס

מה אכפת לך

.א.

אהובי, בני היכר! הנה אתה רואת מה שעובר
עליך ימים וימים, spel אחד מרחק אותה ומדבר
עליך, עד שנדמה לך לאלו אין מי שיבין אותה,
וזה שובר אותה לغمרי, כי חכמינו הקדושים אמרו
(תענית כג.): או חברותא או מיתותא; או שיש לאדם
חברים טובים שעוזרים לו, ואם לא המנות טוב
זה. ואתה נמצא במצב זה, שנדמה לך לאלו כל
העולם כולו בNEGDEH, וזה אשר שובר אותה לغمרי,
יעל-בן עלי לומר לך, שאין טעות גדולה מזו, כי
כל בר ישראל יש בו נקודה אשר אין בחרו, וכל

מה אכפת לך

אחד אם יקח את עצמו בידיו, יוכל להצליח יותר מכל העולם כלו, אם רק לא יבלבל את עצמו ממה אחרים אומרים ומדברים עליו, אלאadraba יאמר לעצמו: "מה אכפת לי מה אחרים אומרים ומדברים עלי וחוشبיהם עלי", אתה לך עם נתקתך זו שיש לך מה שאין באחרים, ואז דיקא תצליח בדרך. ובאמת אתה צריך לדעת, שכל מה שמדוברים עלייך וחושבים עלייך ומתייעצים עלייך, זה רק מחתמת קנאה שמקנאים בה, כי בגראה שאתה יותר מצליח מכולם, כי אחרי לא היו מדברים מכך ולא קיימו חושים רעה עלייך. ועל כן עשה זאת, אהובי, בני תינкар, ותאמר לעצמך: "מה אכפת לי מה אחרים מדברים ואומרים וחוشبיהם עלי", ודיקא בשטכניס בדעתך ידיעה זו, אז תוכל ביוטר בחוץ. ובקשר, אל תהיה בטלהן, חזק עצמך בכל מה שעובר עלייך, ואל תסתכל על שום ברירה שבעולם, ותמיד יהיה רגיל על לשונך: "מה אכפת לי מה אחרים משפילים אותך", אז דיקא תוכל בדרך תמיד, ותהיה הכי מצליח בעולם, כי ברגע שהאדם מחדיר בעצמו ידיעה זו, שלא אכפת לו מה אחרים

אומרים ומדברים וחושבים עליהם, אז הוא מצליח ביותר בחריו; כי עקר הפלון בחרים הוא רק פשוטיד חושב מה אחרים חושבים עליהם, ודבר זה שוברו לגמרי, והוא בא לידי אכזבות גדולות בחרי, עד שיש בניגוד אדם שמספר אכזבות וכשלונות מתיאשים לגמרי מהחרים שלהם, ואומרים לעצם: "אני כבר לא שווה לשום דבר". ובאמת אין לך עוד טענות יותר גדולה מזו, כי לאדם אסור לעזוב את עצמו בשום פנים ואופן, ואסור לו להתרשל ממה שקיבל ולקח על עצמו בשבייל זולתו, אלא ידע ויאמין שיש לו כחות גדולים הטעונים בו. וכייש לו ידיעות אלו, אז יצלייח דרכו תמיד; ועל כן אהובי, בני התקיר! חזק ואמץ מארך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותה, ותהייה כלכך חזק בעצמך, עד שלא תסכל על שום בריה שבעולם, אבל אין קימאים כלל, ולא יהיה אכפת לך משום דבר ומשום בריה שבעולם, ואז תראה איזו הצלחה תהיה לך בחרים. אבל אתה צריך להיות מארך חזק בהזה, כיطبع של אנשים שבען אכפת לו מה שזולתו חושב ממנה ומה

מה אכפת לך

שזולתו מדבר עליו, ותמיד רוצה למצא חן בעיני זולתו, וזה עקר הכשלון והאכזבה שיש לאדם בזה העולם, כי ברגע שמתבלבל מאחר, ומתחנן בדעת זולתו, מה שחוש בעליו ומה שמדבר בעליו, זה הפתח לכשלון ולאכזבה בחיים; ועל כן ברוח לך רק אליו יתברך, שהוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, ומתוךו אליו יתברך, וזה יכנס בך בטחון עצמי, ולא יהיה אכפת לך מושום ברים שבעולם המדברת וחושבת עלייך רעה, ודיקא על-ידך זה פצלית ורכך תמיד. ותזכור דבר זה, כי תctrך אותו בחיים חיותך, כי אם איןך צריך את זה עכשו, תctrך את זה במשה ימי חייך, כי החיים הקרוב, תctrך את זה בקש מה מאר, ורב רבם של בני-אדם הנשברים, הם רק על-ידי שמלבלים את עצם ממה שאחרים אומרים עליהם, ומה שאחרים הושבים מהם, כי הטע של האדם שרואה לשאת חן בעיני כל רואיו, וכשהינו הולך לו, אז נשבר לגמרי. ובאמת עקר נזחון החיים הוא רק כשהולך בצורה כזו שלא אכפת לו שום דבר

מה שבל העולם מדברים עליו וחושבים עליו ומקנאים בו, הוא עושה את שלו בעקבות גדולה, ודיקא אז מצלית בכל עניינו. וכל אלו שהצליחו בין בשמי ובין ברוחני, היה רק על-ידי עצה זו, שהשתמשו בדרך זו, ותמיד אמרו לעצם: "מה אכפת לי מה שזולתי חושב ומדבר עליי", וכן כשהאחד רצה לשבור אותו, ענה ואמר לו: "מה אכפת לך מעוניini", והחזר בעוזות ובעקבות דקדשה, ודיקא על-ידי זה הצליחו בחיהם. זכר כלל זה, כי תctrך אותו למים הבאים, ותהייה לי אסיד תודה שלמדתי עמך עצה נפלאה איך עבר את המים בשלום ולהצלית בהם.

ב.

אריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר החייב של האדם בזה הorld מלאים נסונות קשים ומריים, ועובר על כל אחד ואחד צרות ויטורים, קטנות ומכוונים, חלשות הדעת ובלבולים, עד שיש בני אדם שמרב עם הוצאות המסתבכים אותם, אינם רואים לעצם עצה רק להתאבך, חס ושלום,

מה אכפת לך

כִּי מְרַב דָּכָאנוֹת וַעֲצֹבוֹת שְׁעוֹבָרִים עַלֵּיכֶם, עַוְלָמָם
 חִרְבָּ בַּעֲדָם, וַנְדַמָּה לְהֵם כְּאֵלֹות אֶבֶד מְנוֹס וַתְקֻווָּה,
 וְכָאֵלֹות אֶחָ פָעֵם לֹא יֵצְאוּ מַהֲפֵח שְׁנָפְלוּ אֲלֹיו.
 וּבָאִמָת לֹא נִקְלָעוּ אֶל הַמִּצְבָּה הַזֹּה, אֶלָּא עַל-יִדִי
 שַׁהַסְתְּפָלוּ תִמְיד עַל זַוְלָתֶם, וְחַשְׁבָוּ: "מָה אָוֶר
 זַוְלָתִי עַלִי? ! וְמָה מְדָבֵר זַוְלָתִי עַלִי? ! וְמָה חֹשֶׁב
 זַוְלָתִי עַלִי? ! וְתִמְיד יִשְׁבַּדְעַתֶם רַק אֶת זַוְלָתֶם,
 כְּאֵלֹות הֵם חַיִים רַק בְּשִׁבְיל זַוְלָתֶם, וְאֵם נְדַמָּה לְהֵם
 שַׁזְוְלָתֶם דִבְרֵר עַלֵיכֶם אוֹ צַחַק מֵהֶם אוֹ הַתְלֹאֵץ
 מֵהֶם, הֵם נְשָׁבָרים לְגָמְרִי, וַנְוֹפְלִים בְּדַקָּאוֹן
 וַעֲצֹבוֹת גִּדוֹלָה, עַד שָׁמְרִים וּמְרוֹרִים לְהֵם כָּל
 הַחַיִים, וְאֵינָם רֹזָאים לַעֲצָמָם שָׁוֵם עַצָּה רַק
 לַהַתָּאֶבֶד, רַחֲמָנָה לִישְׁזַבַּן. וּבָאִמָת אֵין לך עוד
 טַפְשָׁוֹת יוֹתֵר גִּדוֹלָה מֵזוֹ, הָאֵם אַתָּה חֵי בְּשִׁבְיל
 זַוְלָתֶךָ ? ! הָאֵם זַוְלָתֶךָ בָּאִמָת מַתְעַנֵּין בָּךְ ? ! וְלוּ
 יָצַיר שְׁהָלָה בָּאִמָת מַקְנָא בָּךְ, וּמְדָבֵר עַלְיךָ כָּל דָבָר
 רַע, וְחוֹשֵׁב אֵיךְ לְהַרְעֵעַ וְלְהַצִּיק לך, אֲדָרְבָה תִתְחַזֵּק
 וְתַהְיֵה גָּבָר, וַתָּאמֶר לַעֲצָמֶךָ: "מָה אַכְפָּתָ לִי מִמֶּנּוּ,
 אֲדָרְבָה אָנָי אָרְאָה לוֹ אֵיךְ אָנָי כָּבֵר מַצְלָח וְאֵיךְ
 שָׂ奧ָתִי לֹא יָכֹלִים לְשִׁבְרֵב בְּשָׁוֵם פָּנִים וְאֶפְןָן" ; וְאֵז

מה אכפת לך

רגע

אם תהיה חזק ואמיץ בדבר זה, לחקק היטיב בדעתך: "מה אכפת לי מזולתי", אז דיקא יגנס בה חזק ואמיצות הלב, ולא תתבלבל מושם דבר ומשום ברירה שבעולם. אבל אל כל זה את אי אפשר להגיע, אלא על ידי תקף האמונה בו יתברך, לידע בידעה ברורה ומזככת, ולהאמין באמונה חזקה, שאין בלוויו יתברך כלל, והוא יתברך מחייה ומהנה ומקים את כל הבריאה כליה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך. ואף שאמונה וידעה הם שני הפלחים, כי אמונה שיק רק בדבר שהשכל לא יכול להבין, וידעה הוא דבר שהשכל בן מבין, עם כל זאת אתה צריכה צריך לדעת, אהובי, בני היקר, אשר בתיי האדם עוברים כל מני נפלוות וירידות, כל מני נסונות קשים ומריים, כל מני הרפתקאות וצרות ויסורים, ומה בא שאדם מבלב עצמו مما שאחרים מדברים וחושבים עליו, ורזה לשאת חן בעיני כל רואיו, ואכפת לו מה שאחרים חושבים ומדברים עליו, וזה מה ששוכב אותו למורי, כי כל החיים שלו הם חיים של זולתו, והוא לא חי את המ חיים שלו,

מה אכפת לך

מַאֲחֶר שָׁמְשִׁתְדֵל לְחַיּוֹת חַיִם אַחֲרִים, הַיְנוּ מַה אַחֲרִים אוּמָרִים עָלָיו, וּמַה אַחֲרִים חֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ, וּעַל זֶה צְרִיכִים לִידְעָה בִּידְיעָה בְּרוֹרָה וּמִזְכָּת שְׁחָבָרֶךָ לֹא יִכּוֹל לְעַשׂוֹת לְךָ הַרְעָא אוּ הַטּוֹב, כִּי הַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֶךָ, וְהַוָּא יִתְבָּרֶךָ מִתְּחִיה וּמִהְנוֹה וּמִקְיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה בְּלָה, וְאֵם יִקְשָׁה לְךָ אֵיךְ יִכּוֹל לְהִיּוֹת דָּבָר כֹּזה, הַלֹּא סֻוֹף כָּל סֻוֹף הוּא בַּעַל בְּחִירָה? עַל זֶה צְרִיכִים אִמּוֹנָה פִּשְׁוֹטָה בּוֹ יִתְבָּרֶךָ, לִידְעָה שִׁישׁ הַרְבָּה דָּבָרים שֶׁלֹּא יוֹדְעִים וְלֹא יִכּוֹלים לְהִבִּין. עַל-כֵן בְּחִיָּה הָאָדָם צְרִיכִים אֶת שְׁנֵי הַמִּזְבֵּחַ — יִדְיעָה וּאִמּוֹנָה, לִידְעָה שָׁאַיִן לֵי לְהַתְפִּعְלָל מִשּׁוּם בְּרִיה שְׁבָעוֹלִים, וְלוֹמֶר לְעַצְמֵי אֱלֹהִים פָּעָמִים בַּיּוֹם אֶחָד: "מַה אַכְפָּתָה לִי מַה שְׁאַחֲרִים אוּמָרִים וּמִדָּבָרים וּחֹשְׁבִים עָלַי, הַלֹּא הֵם לֹא יִכּוֹלים לְעַשׂוֹת לֵי שׁוּם דָּבָר בְּלִעְדֵי רְצׂוֹנוֹ יִתְבָּרֶךָ", וְאֵם יִכְנָסֶוּ בָּהּ אַילּוּ קָשִׁיות וִסְפָּקוֹת, שְׁטוֹף כָּל סֻוֹף הוּא בַּעַל בְּחִירָה? עַל זֶה תְּזַרְקֵן וְתְשַׁלֵּיךְ אֶת עַצְמָךְ אֶל תֹּוךְ אִמּוֹנָה פִּשְׁוֹטָה, וְתָאַמֵּין בּוֹ יִתְבָּרֶךָ, אֲשֶׁר אַיִן בְּלִעְדֵי יִתְבָּרֶךָ בְּלָל, וְהַגָּא מִנְהִיגָּה אֶת עַוְלָמוֹ בְּהַשְּׁגַחָה נוֹרָאָה וּגְנַפְלָאָה מַאַד, דָּבָר קָטָן וְדָבָר גָּדוֹל לֹא

מה אכפת לך

ורה

נעשה מעצמו, אלא בהשגחת הבורא יתברך שםו. ואו אם תלך, אהובי, בני היקר, בדרכך זו, מצלייח דרכך תמיד, ושם דבר שבעולם לא יוכל לשפר אותך, אך אתה צריך להיות מאד מאד חזק בהזה, כי אחרית החיים שלך יהיו מרים מרורים מאד מאד, כי רואים שפלו אלו שאין להם אמונה בו יתברך, וחושבים שהפל טבע ומקורה ומזלו, הם שרויים בדכוון עמק ובעצבות, ומרים להם החיים מאד מאד, עד שלא רואים שום אור בקאה המנאה, ואינם רואים שום דרך ותקוה איך לאאת פעם מהMRIות והארות שנפלו ונקלעו אליהם, ומה נסות בהם מחשבות של התאבדות, רחמנא לישובן; ועל כן ראה, אהובי, בני היקר, להיות בריה, ותעזוב את כל השטויות שלך, ואת כל העצבות והדכוונות ומהMRIות, וראה גם ראה איך עברו אצל החיים עד עכשו ומה פעלת בהם, כלום ולא כלום, מדוע לא תכח עצמן בידיך? ותאמר לעצמך פעם ולתמיד: "מה אכפת לי מה אחרים חושבים ודברים ואומרים עלי? עלי לחת עצמי בידי ולחזר בתשובה שלו מה אליו

יתברך, ולהחדר בעצמי, אשר כל העולם כלו הוא
 אין סוף ברוך הוא, והכל לפל אלקות גמור הפה,
 ואין העולם מעלים את אלקותו יתרך, אלא הוא
 לבוש לגבי אור אין סוף ברוך הוא, וכן גופי הוא
 לבוש להנשמה שלי, שהיא חלק אלוק ממועל".
 ובכל שתחדר בעצמך ידיעות אלו, תרגיש את
 עצמך אדם אחר לגמרי, ותגנס בך התהזיות
 עצומה ואמצ לב לא לירא ולא לפחד משים בריה
 שבעולם, ולא להתבלבל מאריך אחד, אלא תלך לפיק
 תומך, ודיקא על-ידידה מצלית את דרכך. ואני
 מכרח להגיד לך, אהובי, בני היקר, שהוא לא קל
 להגיא למדרגה זו, לאחר שכבר נטבע בעצמך
 טبع כזה, שאתה בן מתענית במה שוזלתך חושב
 ואומר ומדבר עלייך, ותמיד אתה מי רק עם ראש
 זולתך — מה הוא אומר? מה הוא חושב? איך
 הוא מסתכל עלייך? שזה כל הכספיון שלך בחיך,
 ועכשו אתה רוץ להשנות את הטבע הרע שלך, וזה
 מאי מאי קשה, עם כל זאת, אם אתה רוץ
 להצליחך דרכך. עלייך לעקר ולשרש מעצמך את
 הטבע הרע הזה שמבלב אותך תמיד, מה זולתך

מה אכפת לך

רעו

אומר וחוֹשֵב ומדבר עליך, וזה אם יהיה לך לב
אמין וחזק לא להתבלבל משום בריה שבעולם,
ותמיד תאמר לעצמך: "מה אכפת לי מאחרים, אני
צריך להיות תמיד קבוע בו יתברך בתכלית
הՃקיות, ולביטל עצמי לגמרי לגביו אין סוף ברווח
הויא, ולביטל את גשמיota העולם הזה והבלוי
ולהמשיך בו את אורו יתברך, ולהוציא את נקדתי
השיכת אליו"; אם תהיה חזק בזה, תצליח בדרך
תמיד, ותעללה מעלה מעלה, ושום בריה שבעולם
לא יוכל למנוע אותה מזה; אשורי מי שמקניש
ידעות אלו היטיב בלבו, שהוא ישפנה לו כל תלך
מחשבתנו, ויסתכל ויראה את כל חמימות בצחורה
אחרת לגמרי; אשורי לו בזה ואשרי לו בבא.

.ג.

אהובי, בני היכר! עליך לדעת כי חמי האדם
בזה העולם מאד מאד מסכנים, כי עוזר על כל
אחד ואחד משברים וגלים, וכמעט שיתאבד מרבית
ארות ניטורים, עניות ורתקות וחלישות הדעת
שעוזר עליו בכל יום, וכל זה בא מלחמת שדים

מה אכפת לך

עורך את עצמו ממנה יתברך; כי באהמת מי שבורח רק אליו יתברך וחזר בתשובה, וידע אשר אין שום מציאות בלוויו יתברך כלל, והוא יתברך מחייה ומגהה ומקים את כל הבריאה כליה, וודומים, צומת, חי, ודבר, הם עצם עצמיות להיות אלקוטו יתברך, וועשה את רצונו יתברך, אדם כזה חי חיים טובים, ערבים ומתקים, ואינו מבלב את עצמו משום בריה שבעולם, אבל ברגע שהאדם מתרחק ממנה יתברך, ונדרמה לו כאלו יש אליה טבע או מקרה או מזל, או אליה בן אדם יכול לנצח אותו מבלתי רשותו יתברך, על ידי זה הוא געך לגמרי משפטו, ומשם באות כל הארץ והישראל והMRIות שעוברים על כל אחד ואחד; ועל בן ראה, אהובי, בני הקדש! לחרז בתשובה אהית, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ועל תסכל על שום בריה שבעולם יהייך שיחיה וייה מה שיחיה, תמיד פגید: "מה אכפת לי, מאמר שאני צריך רק לשוב אליו יתברך, ומספיק כל הארץ והישראל שאני מתעננה בהם, ובפרט שפליyi כבר בעמקי עמקים בשואל מהותית

מה אכפת לך

רעות

וְמִפְחָטוֹ, וְחַטָּאתִי וְעֲוֵיתִי וְפִשְׁעָתִי נֶגֶדו יַתְבִּרְךָ
יָמִים וּשְׁנִים בְּכָל מִינִי חַטָּאים שְׁבָעוֹלִם, וְאֵין חַטָּא
בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשָׂיתִי, וְעַל-כֵּן מָה אֲכַפֵּת לִי עַכְשָׁוִי
מְאַחֲרִים, אָנִי צָרִיךְ לְשׁוֹב בַּתְשׁוּבָה שֶׁלֶמֶה לִפְנֵיו
יַתְבִּרְךָ"; וְאֵז, אֲהוֹבִי, בָּנִי הַקָּרֵר, אֵם תְּהִיה חַזָּק
וְאִמְיצֵץ בְּדִבּוֹרִים אַלְוִי, לוֹמֵר תְּמִיד: "מָה אֲכַפֵּת לִי
מְאַחֲרִים, אָנִי צָרִיךְ לְשׁוֹב בַּתְשׁוּבָה שֶׁלֶמֶה אַלְיוֹ
יַתְבִּרְךָ", עַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָּא תָּזְכָּה לְהַצְלִיחַ דָּרְכֵךְ,
וַתְּשׁוֹב בַּתְשׁוּבָה אֲמְתִית, אָבֵל אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת
עַקְשָׁן גָּדוֹל עַל זֶה, וְלֹא לְהַתְעַרְבֵּב בְּשָׁוִם עַסְקִים שֶׁל
אָף אֶחָד, כִּי טָבָע שֶׁל הָאָדָם הוּא תְּמִיד לְהַתְעַרְבֵּב
מָה אָחָר אָוּמֵר וּמָה אָחָר חֹשֶׁב, וְאֵיךְ הַוְלֵךְ
הַעֲנִינִים אֶצְל אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא נִשְׁבֵּר
לְגָמָרִי, וּבְפִרְטָה כְּשַׁגְתְּפָס בְּמִדְתַּת הַקְּנָאָה. וְלֹכֶن כֵּל
אָדָם וְאָדָם צָרִיךְ לְהִגִּיד לְעַצְמוֹ: "מָה אֲכַפֵּת לִי
מְאַחֲרִים. וְכֵן אֵם אֶחָד בָּא וְשׂוֹבֵר אֹתוֹ, וְאָוּמֵר לוֹ,
שַׁאֲתָה כָּبֵר לֹא שָׁנוּ שָׁוֹם דָּבָר, וְלֹא צָרִיכִין אָוּתָךְ
בְּשָׁמִים, וּכְדוּמָה כֵּל מִינִי דִבּוֹרִים וּפְטֻפּוּתִי דִבּוֹרִים
בְּטִילִים, תָּאמֵר לוֹ: "מָה אֲכַפֵּת לך מִמֶּנִּי, אָנִי לא
צָרִיךְ אָוּתָךְ, אָנִי מְאַמֵּן בְּאָמֹנוֹה שֶׁלֶמֶה בַּהֲקָדוֹשָׁ-

מה אכפת לך

ברוק-הוא, ועודין הקדוש-ברוק-הוא אוהב אותו, ואפלוי שכבר עשית מה שעשית, עם כל זאת רחמניתו יתברך גודלה מאד מאד, ואפלוי פגום ומגשם כמו יכול לחזור בתשובה שלמה". וצריך שתהיה חזק באמין, אהובי, בני תיקר, נגד כל העולם כלו, אףלו נגד אלו שרצו לשבור אותו, ואומרים לך שאין לך שם תקווה, ואתה כבר לא שווה לשם דבר, תענה להם בעזיות ובעקשנות דקדשה: "מה אכפת לך מפני, אני לא רוצה בכלל להתייחס לדברים שלך, הקדוש-ברוק-הוא כל-כך גדול, שאפלוי מגשם וירוד ופגום כמו, גם-כן יכול לחזור בתשובה שלמה"; ותהי חזק באמין בדברים אלו, ואז תראה איך שתהיה לך הצלחה גדולה, כי רק בזה תלויה הצלחת האדם בין בגשמי ובין ברוחני, כשהיאנו מבלב את עצמו משום בריה שבעולם, אבל ברגע שהאדם מסתכל על אחרים, או שומע מה שאחרים אומרים לו ושוברים אותו, אז הוא בא לכל מיini כשלונות וכל מיini אכזבות ונתקבל לגמרי, אבל אלו שהתייחסו מחייהם היה רק על-ידי שנשבר מפה

מה אכפת לך

רפא

שדברו עליהם ואמרו לפניהם. וכך ראה אהובי, בני היקר, לקחת את עצמה בידיך, ותאמר לעצמך: "מה אכפת לי אחרים, אני לא צരיך את אף אחד, רק את הקדוש ברוך הוא", ועל-ידי זה תצליח את דרכך תמיד, ותזכה להיות דבוק בחמי החיים בו יתברך, ותצליח בין גשמי ובין ברוחני.

.ד.

צരיך שתדע, אהובי, בני היקר, של עניינך הוא רק לשוב אליו יתברך, וזה צരיך להיות כל רצונך וכסופה ומגמתה, ועל תפצל על שום בריה שבעולם, כי מה יש לך עם אחרים, סוף כל סוף עובה יום אחר יום, ושבוע אחר שבוע, וחישך אחר חישך ושנה אחר שנה, וכי מתגען בצרותיך ובבעיותיך ובכל מה שעובה עלייך? ועל-כן מה ולמה תתבלבל מה שזה אומר ומה שזה חושב, או מה שזה מתלויץ ומה שזה מדבר עלייך? הלא הכל הבעל ורעות רוח, כי מה יכולם כבר לעשות לך? הלא בעית צרה אף אחד לא רוצחה לעוזר לך, אדרבה שמחים באיזה, ואם-כן מה ולמה לך

מַה אֲכַפֵּת לְךָ

להסתכל על אחרים, שזו עקר הכספיון שלך, שאפתה מتابלבל מאחרים; ועל-כן ראה, אהובי, בני הicker לומר לעצמך: "מה אכפת לי מאחר, הלא הוא רק רואח לשבר אותו ולראות את נקמתי, ואם-כן עלי להיות חזק ואמיץ בנדחת, ולא להתפעל משום בריה שבעולם, ולהמשיך את עצמי רק אליו יתברך, ותclf-ומיד כשלאחד יבא ויראה לשבר אותו, אגיד לו פתווח: 'מה אכפת לך ממוני'; ודייקא על-ידי-זה תצליח דרכך, כי עקר כל הרחוק שאדם מתרחק ממוני יתברך ובפרט מי שכבר היה בין חברים רעים, ועשה מעשים מגננים עליהםם, עקר רחוקו ממוני יתברך ומהתשובה, הוא רק מלחמת שהוא מתביש מה יאמרו החברים, כי פן ואילן יצחקו ממוני, כי געשיתי חזר בתשובה"; ובאמת עלייך להתבונן, אהובי, בני הicker, הלא סוף כל סוף ארכיכין לעזוב את העולם הזה, וכך כבר לא יועיל שום דבר, ההכרח למות, אם כן רוצים ואם לא רוצים, ההכרח לעזוב את זה העולם, ועל-כן מדוע לא פושב בתשובה שלמה אליו יתברך, ואל תבלבל את עצמך משום בריה

מה אכפת לך

רפג

שבעולם, ואפלו מאלו החברים הרים שעשית
עםם ממעשים מגנים, מה לך מהם, תאמר לנפשך:
עד כאן הייתה בשאלת תחתית ומחתפיו, ומהיום
זה לא אני כבר רוצה לנתק את כל הקשרים מהם,
אני רוצה לחדור בתשובה שלמה אליו יתברך,
ולבטל את עצמי לגמרי אל אין סוף ברוך הוא,
ואף שבתחלת אהיה ללוג ולקיים בעיני זולת
ובעיני חברי, כי יאמרו עלי מה שיאמרו, עם כל
זאת עלייך לדעת, אהובי, בני היקר, שאי אפשר
לשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, אלא כשקונים
לעצמך את המדה הימנאה הזו, לידע אשר לא
אכפת לי מה שזילתי אומר, כי מה לי עם
אחרים ? ! ואם תחדר ידיעות אלו בלבך ובראתך,
או תצליח כל ימי חייך, גם בגשמיות ומפל שבן
ברוחנית, כי עקר ההצלונות והאזרחות בזה
העולם בגשמיות הוא רק מחתמת שמבלב את
עצמך מה שאחרים אומרים עליו וחושבים עליו
ומדברים עליו, וזה אשר שובר אותו לגמרי, אבל
תclf-ומיד שאינו מסתכל על אחרים כלל, רק עובד
על עצמו ועל נקתו, ורוצה להצליח בחיים ואומר

מַה אֲכִפָת לֵךְ

לעצמו: "מַה אֲכִפָת לֵי מַה שֶׁאֶחָרִים אוּמְרִים וּמְדֹבְרִים עַלְיִי", דיקא על-ידי-זה מצליחים, ומכל שכן ברוחניות אי אפשר ללמוד ולהתפלל ולקיים את מצוותיו יתברך, אלא על-ידי העצה היקраה הזו, שלא יהיה אפשר לו מה שנעשה עם אחרים, כי על-פי-רב נופל בדעתו ומתקבל, כי רואה אשר חבריו כבר זכו למה שזכו והגיעו למם מה הגיעו, והצליחוائد שהצליחו, זה לומד כל-כך הרבה בהרבה, וזה מתפלל בכוונה גדולה ומקיים את מצוותיו יתברך בשמחה עצומה, ואני עדין רחוק מפל זה, ומנה בשאול תהית ומתהתו, ועדין לא התחלתי למד, ואיני יכול להתפלל תפלה אחת בכוונה בלי מחשבות זרות ורעות, ואיני יכול לקיים שום מצווה בשמחה ובהדרור", וזה אשר שובר את האדים לגמרי, אבל אם יצית לעצה היקראה הזו שלא יהיה אפשר לו מאחרים כלל, אלא יהיה שיש ושם בכל נקודה וננקודה שבו, ועם כל מצווה קטנה שרק זוכה לקיים יركד מרוב שמחה שהוא זוכה לעשות רצונו יתברך, ואף שהו א מלא פגמים, עם כל זאת הוא זוכה לעשות רצונו יתברך, וכן התפלות שלו, אף

מה אכפת לך

רפה

שזהו מילא מתחשבות זרות ורעות, ואינו זוכה לקשר את המתחשה אל הדבר, כי הדבר הולך לצד אחד ומהמתחשה הולכת לצד אחר, עם כל זאת צריכין לשמח מאד מודעם פסוק אחד שאומרים בכוונה ובקשור למתחשה אל הדבר, ומכל שכן כשלזוכים לומר ברכה בכוונה ובדבקות בו יתברך, וכן בלמוד התורה הקדושה, צריכין לשמח עם כל נקודה ונקודה קטנה שיש בו, ולא להסתכל על אחרים כלל, ואסור שיהיה לו אכפת מה שקורה עם אחרים, וזה דיקא אם תלך בדרך זו — מצלייח ביותר; אחרי מי שמכניס העצה היקרה זו אל תה ליבו, וזה יזכה לשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, וייה בעל תשובה אמת, ושום דבר לא יוכל לשבר אותו ולבטל אותו, כי אף פעם אינו מסתכל על אחרים כלל. ואתה אהובי, בני היקר, צריך לדעת, שבו ברגע שאתה חוקק בדעתך שלא אכפת לך שום דבר, או מצלייח בכל דרכיך.

.ה.

אהובי, בני היקר! ראה לדבק את עצמך בו

מה אכפת לך

יתברך, ותמיד תמשיך על עצמך את אמתת מציאותו יתברך, ותמיד תחשב רק ממו יתברך, אך שהוא מתחיה ומהינה ומקיים את כל הבריאה פלה, ודומם, צומח, חי, מדובר, הם עצם עצמיות חייות אלקיות יתברך, שנחלבו בלבוש הזה שלמראה עיניך, וכשהאדם מחייב עצמו ידיעות אלו, אז כבר לא אכפת לו מאף אחד בעולם, כי הוא כל-כך דבוק בחיה החיים בו יתברך, עד שאינו יכול להפריד ממו כלל, כי מי שמנคงיס ברעתו אמתת מציאותו יתברך, על-ידי זה שום דבר שבעולם כבר לא יוכל לנתק אותו ממו יתברך, ולא אכפת לו משום בריה שבעולם, כי בוא ברגעush אדם מחייב עצמו בעצמו, אשר הכל לכל אלקיות גמור הוא, אז נעשה כלי להמשכת שכינת עוז יתברך למטה, ומסתוּבָב בעולם לא אדם אלא מלאך, כי הוא הפשיט מעצמו כל לבושי גשמיות גופו וכל לבושים גשמיות זה העולם והבלוי, ונשאר רק אור האלקי המתחיה ומהינה ומקיים אותו ואת כל העולם כלו, אף שמחוץ רואים את האדם מסתוּבָב עם לבושים והסתירות והעלמות, כי מסתוּבָב בתוךך

מה אכפת לך

רפו

עלם גשמי וחמרי, עם כל זאת האדם הvae דבוק בחי הרים בו יתברך, ואצלו כבר נפשט הלביש וההסתירה וההעלמה שמעלים ומסתירים ומלבושים את אמתת מציאותו יתברך, והוא כבר בדגם מלאך שדבוק באש או אלה אש, ולא אכפת לו מושום בריה שבעלם, על אף שמבזים ומחרפים מגדים אותו, ודברים עלייו כל דבר אסור, עם כל זאת זה לא נוגע לו כלל, כי מאחר שהפשיט כבר את כל הלבושים והסתירות וההעלמות מנקחת חיית אלקתו יתברך המחה ומגה ומקיים אותו ואת כל הבריאה כלה; אשרי מי שזכה להגיא למדרגה זו, שלו מדרגת גדיי מבחר הצדיקים, שכלכך דבקים בו יתברך, עד שלא אכפת להם כלום, וזכה להגיא אל בטול בזה, עד שנעים מרכבה לגבי הארץ סוף ברוך הוא, אשריהם ואשרי חלכם, ואשרי הדבקים בהם; ועל-כן ראה אהובי, בני היכר, להתרבר תמיד אל צדיקים כאלו, אשר גם הם ימשיכו עלייך מאורים וזינים, שזכה להגיא אל זה, וגם לך יאיר מאורים הצע וhmaatzach, ולא تستכל על שום בריה

מה אכפת לך

שאומרת אחרת, כי מה לך עם אחרים, הלא הם
 אינם רוצים לעוזר לך, וקיימים מתחננים בירידתך
 ובנטיפילתך היכן שאתך נמצא, ועל כן מדוע אתה
 צריך להתבלבל מהם? יותר טוב לך לברוח אל
 הצדיקים האמתיים שרוצים לעוזר לך ולהשפיע גם
 עליך מטובם ומארם ומזון, ולהפוך — אלו
 האנשים הרוצים לשבר אותך ולרחק אותך, עליך
 לומר לעצמך: "מה אכפת לי מהם, אני לא רוץ
 לראות אותם, ולא מעוניין אותי כלל מהם, מאחר
 שאתה חפצים בטויחי, ואני רוצים לעוזר לי,
 על כן מה אכפת לי מהם". ואז, אהובי, בני היקר,
 אם תחדר בעצמך ידיעות אלו, תזפה להיות מלך
 לצדיקים האמתיים שבדור הזה; כי בכלל דור ודור
 יש צדיקים אמיתיים הדבקים בחיה חמיה בו יתברך,
 וכל עניינם הוא רק להאיר את אורו יתברך בזה
 העולם, ולהחדר את שכינה עוזו יתברךقلب כל
 בר ישראל, ולושות אותו כפוא לשכינה עוז
 יתברך; ולכן אהובי בני היקר, תבקש הרבה ממנה
 יתברך בכל יום, שיהיה לך חלק ונחלה עם הצדיקים
 קדושים כאלו, אשר מזמן נעתק מהם חיזוק דהאי

עלמא, ועלידי שתהיה מקרב אליהם, גם עלייך
תהייה משפט ידיעה ודעתי זו — לא להסתכל על
שם בריה שבעולם, אלא על אמתת מציאותו
יתברך, אשר אין לך עוד טוב ונעם וערבות יותר
מזה, שהאדם זוכה להכיר אותו יתברך עוד בזאת
העולם, ועושה לו יתברך דירה כאן בתקותנים,
הינו שמקור גשמיות גופו וגשמיות העולם
ובבליו, אל אמתת מציאותו יתברך, וירודע ועוד
אשר אין טבע ומקרה ומזל כלל, אלא הכל משגח
בהשגת פרטיה פרטית, ואז בידיעות אלו נעשים
בעצם כליא להמשכת שכינה עוזו יתברך בזאת
העולם, ולא רק שיאיר לו אלא יאיר גם לאחרים;
אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזאת העולם כלל,
ואשרי ואשרי מי שאינו מטעה את אחרים בזאת
העולם, אלא תמיד מחייב בהם ידעת אמתת
מציאותו יתברך, שאז טוב לו וטוב לעולם, אשרי
לו בזאת ואשרי לו בא לנצח נצחים.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

"אחד היה אברהם" (יחזקאל לג): **שאברהם** עבד בשם רק על-ידי **שהיה אחד**, שתחשב בראתו **שהוא רק ייחידי בעולם**, ולא הסתכל כלל על בני העולם, שפרים מאחרי ה', ומונעים אותו, ולא על אביו ושאר המונעים, רק בalgo הוא אחד בעולם, וזהו: "אחד היה אברהם". וכן ביל הרוצה לכנס בעבודת בשם אי אפשר לו לכנס, כי אם על-ידי בחינה זו, שיחשב שאין בעולם, כי אם הוא לבדו ייחידי בעולם, ולא יסתכל עליום אדם המונענו, כגון: אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו ובנוא, או המונעות שיש ממשאר בני העולם, הפליגים ומסיתים ומונעים מעוברכתו יתברך. ואיריך שלא יחויש ויסתכל עליהם כלל, רק יהיה בבחינת "אחד היה אברהם" — בalgo הוא ייחידי בעולם פג"ל:
(לקוטי-מוהר"ן בהשחתה)